

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 5Csp/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423200838
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2023:6423200838.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobcu: C. U., W.. XX.XX.XXXX, M. T. Ž. W. Q., H. Q. XXX/XX, zastúpený advokátom Mgr. Richardom Bebjakom, so sídlom Bratislava, Lermontovova 14, IČO: 31025544, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zastúpená advokátkou JUDr. Katarínou Hegedúšovou, so sídlom v Bratislava - Karlova Ves, Majerníkova 3479/3A, IČO: 42 185 190 o žalobe na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 480 € s prísluš. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 350,- eur, s úrokom z omeškania vo výške 7,5% ročne počítaný od 11.03.2023 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 45,72 eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Súd čo do zvyšku žalobu žalobcu z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 45,84 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 480 € s úrokom z omeškania vo výške 7,50 % ročne od 11.03.2023 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 09.06.2010 uzavrel so žalovaným Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX. Žalobca sa ako spotrebiteľ domáhal voči žalovanému ochrany svojich práv v konaní vedenom na tunajšom súde sp.zn. 9Csp/13/2020. Súd rozsudkom zo dňa 03.03.2022 zaviazal žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.362,97 € s odôvodnením, že zmluva neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle § 9 ods.2 zákona . 129/2010 Z.z. a to údaj o výške úrokovej miery, údaj o RPMN a údaj o konečnej splatnosti. Uvedená skutočnosť mala za následok, že úver bolo treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia, nakoľko si svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému riadne uplatnil. K požadovanej výške nároku uviedol, že bol to práve žalovaný, ktorý koncipoval obsah formulárovej zmluvy v rozpore so znením zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný dlhé obdobie používal finančné prostriedky žalobcu, na ktoré nemal nárok, žalobca musel hájiť svoje právo pred súdmi, žalobca sa pustil do sporu so subjektom, ktorý je ekonomicky aj právne silnejším, žalobca vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak následne bol nútený podať žalobu, nepriaznivý zásah spočíva aj v tom, že žalobca nemohol nakladať so svojim finančnými prostriedkami.

2.Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom sp.z.n 5Csp/16/2023-23 zo dňa 22.03.2023. Žalovaný podal voči platobnému rozkazu odpor, čoho dôsledkom bolo zrušenie platobného rozkazu zo zákona (§ 267 ods.4 CSP).

3.Žalovaný v podanom odpore, okrem iného uviedol, že nárok žalobcu neuznáva ani čo dôvodu ani čo do výšky. Žalobca svoj nárok relevantným spôsobom neodôvodnil. Žalobcovi žiadna ujma nevznikla. Ustanovenie § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. treba vykladať reštriktívne. Primerané finančné zadosťučinenie je potrebné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu, pričom priznanie finančných prostriedkov prichádza do úvaly len vtedy, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Žalovaný je toho názoru, že už rozsudok okresného súdu 9Csp/13/2020 v spojení s rozsudkom krajského súdu má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej aj generálnej prevencie. Opätovné sankcionovanie by bolo neprimerane prísne. Sám žalobca konal v rámci kontraktčného postupu ľahostajne, keď svojim podpisom vyhlásil, že súhlasí s obsahom Zmluvy, bol oboznámený so VOP, nemal žiadne výhrady. Žalovaný považuje za spornú aj výšku požadovaného finančného zadosťučinenia. V zákone nie je bližšie konkretizované, podľa akých kritérií sa má posudzovať, či je priznanie finančného zadosťučinenia primerané. Žalobca sa domáha duplicitného plnenia.

4.Na pojednávaní dňa 19.06.2023 právny zástupca žalobcu zotrval na svojich tvrdeniach. Právna zástupkyňa žalovaného sa na pojednávanie nedostavila, doručenie mala riadne vykázané.

5.Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to s rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 9Csp/13/2020 zo dňa 03.03.2022, s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp.z.n 12CoCsp/14/2022 zo dňa 30.11.2022, s Výzvou na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia , s ostatným spisovým materiálom.

6.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7.Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8.Podľa § 3 ods.2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

9.Podľa § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, prvá a tretia veta, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

10.Podľa § 290 CSP spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

11.Medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 09.06.2010 žalobca uzavrel ako dlžník so žalovaným ako veriteľom Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX.

12.Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 9Csp/13/2020 zo dňa 03.03.2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 12CoCsp/14/2022 zo dňa 30.11.2022 právoplatné dňa 20.01.2023 zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 1.362,97 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 11.02.2020 do zaplatenia, titulom vydania bezdôvodného obohatenia s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť Zmluvy o úvere.

13. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá (§ 3 ods.5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

14. Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia a z rozhodovacej praxe vyšších súdnych autorít (R NS SR zo dňa 30.01.2019 sp. zn. 6Cdo/127/2017, NS SR zo dňa 14.09.2016 sp. zn. 6Cdo/389/2015) súd konštatuje, že možno priznať primerané finančné zadosťučinenie spotrebiteľovi podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. bez toho, aby bola v konaní preukázaná existencia a výška vzniknutej ujmy a bez toho, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany.

15. Pre posúdenie základu predmetu sporu (priznanie primeraného finančného zadosťučinenia) bolo preto podstatné, či sú splnené zákonné predpoklady pre požadované priznanie nároku, a to, či si spotrebiteľ uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom, a či bol úspešný. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje.

16. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bez dôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.

17. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania je zrejmé, a táto otázka nebola medzi stranami sporu sporná, a to, že žalobca sa v osobitnom súdnom konaní v pozícii žalobcu domáhal ochrany svojich práv v súvislosti so Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXX uzavretej dňa 09.06.2010 medzi žalobcom a žalovaným. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom sp.zn. 9Csp/13/2020 zo dňa 03.03.2022, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/36/2021 zo dňa 30.11.2022. rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.01.2023. Z rozhodnutí vyplynul záver, že veriteľ pri poskytovaní úveru žalobcovi postupoval v rozpore s ustanoveniami § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., keď v zmluve neuviedol údaj o výške úrokovej miery, údaj o RPMN a údaj o konečnej splatnosti. V dôsledku tohto nedostatku súd považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods.1 písm.b/ zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobca tak splnil predpoklad, ktorý zákon č. 250/2007 Z. z. v ustanovení § 3 ods. 5 vyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie.

18. Súd konštatuje, že žalobca preukázal podmienku úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti žalovaným a to predloženými rozsudkami, v ktorých bolo rozhodnuté o povinnosti žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.362,97 € s príslušenstvom, a ktorým bol judikovaný konkrétny nárok z porušenia práva. Súd zároveň konštatuje, že podmienkou úspešného uplatnenia nároku na primerané finančné zadosťučinenie nie je preukázanie vzniku ujmy na strane žalobcu. Súd zastáva názor, že pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sa nevyžaduje vznik ujmy, či už materiálnej alebo nemateriálnej, postačuje hrozba vzniku ujmy a postačí, že spotrebiteľ na podklade spotrebiteľskej zmluvy má plniť to, čo veriteľovi práve pre rozpor so zákonom nepatrí.

19.Súd naviac poznamenáva, že v prejednávanej veci táto ujma preukázaná aj bola, a to nielen v majetkovej sfére, ale aj v nemajetkovej sfére žalobcu, ktorý bol nútený domáhať sa svojho práva v súdnom konaní (prvostupňovom aj odvolacom), ktoré nepochybne predstavuje negatívny zásah do bežného života spotrebiteľa a je spôsobilý privodiť mu ujmu v súkromnom živote vo forme strachu, nepríjemných pocitov, neistoty a podobne. Žalobcovi bola spôsobená aj majetková ujma. Žalobca bol povinný plniť viac, ako žalovanému v súlade so zákonom patrilo, a po dobu, dokiaľ nedošlo k vydaniu bezdôvodného obohatenia žalovaným žalobcovi, vznikla žalobcovi škoda minimálne v rozsahu možného zhodnotenia týchto finančných prostriedkov, s ktorými nemohol po dobu, po ktorú boli zadržované žalovaným, žiadnym spôsobom nakladať, či už ich použiť na zabezpečenie vlastných potrieb, zhodnotenie svojho majetku alebo vytvoriť z nich úspory a tieto zhodnotiť získaním úroku.

20.Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, zákon neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť, len primeranosť. Vždy je na úvahe súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.júna 2022 sp.zn.7Cdo/92/2021).

21.Súd zistil, že zo strany žalovaného došlo k závažnému a hrubému zásahu do práv žalobcu a súd je toho názoru, že výška finančného zadosťučinenia v priznanej sume 350 € je primeranou výškou. Súd pri určení výšky finančného zadosťučinenia prihliadol na funkciu daného inštitútu (satisfakcia, sankcia, prevencia a pod.) na celkovú povahu, intenzitu a spôsob zásahu, časové trvanie závadného konania veriteľa, ktorý pri (a v priebehu jej trvania) dojednávani spotrebiteľskej zmluvy nekonal v súlade so zákonom, závažnosť vzniknutej ujmy, okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo, finančnej situácie osoby, do ktorej práva bolo zasiahnuté, a v rozsahu nepriaznivých následkov a subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu.

22.Od žalovaného ako osoby podnikajúcej na finančnom trhu už viac ako 22 rokov bolo možné očakávať, že sa vo vzťahu k spotrebiteľom bude správať poctivo. Je dôvodné predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením povinných údajov vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j. že veriteľ - žalovaný nebude môcť od dlžníka - žalobcu žiadať úrok z úveru a ani iné poplatky, a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený. Spotrebiteľ bol v zásade postihnutý dvakrát z dôvodu, že nielenže by zaplatil odplatu z vadnej zmluvy, ale pokiaľ by bol pasívny, žalovaný by nikdy z vlastnej iniciatívy nevydal žalobcovi bezdôvodné obohatenie. Spotrebiteľ bol však aktívny, vyhľadal si právneho zástupcu a bránil svoje práva. Za hraničný bod možno považovať reálne vzniknutú majetkovú ujmu, a to je súdom priznaná výška bezdôvodného obohatenia, t.j. spolu vo výške 1.362,97 €. Východiskový bod potom predstavuje merateľný rozsah hroziacich nepriaznivých následkov zásahu v časovom trvaní až do právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo spotrebiteľovi priznané bezdôvodné obohatenie a hraničný bod merateľný rozsah reálne spôsobených nepriaznivých následkov. Spôsob zásahu bol priamo obsiahnutý v právoplatnom rozhodnutí, kde súd jasne vyslovil porušenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu je nepochybne preukázateľný. Spotrebiteľ vyhľadal právneho zástupcu, pred začatím predchádzajúceho sporu, mal snahu v podobe predsporovej výzvy urovnať spornú situáciu s veriteľom a pre bezvýslednosť musel iniciovať spor, v ktorom bol spotrebiteľ zjavne úspešný a v ktorom veriteľ až do rozhodnutia vo veci samej tvrdil nezávadnosť svojho produktu. Po právoplatnosti a pred iniciovaním sporu v tejto veci žalobca sa opätovne snažil komunikovať so žalovaným (Predžalobná výzva), v snahe neprodukovať ďalší spor.

23.Súd má za to, že výška finančného zadosťučinenia 350 € je vzhľadom na skutkové okolnosti tohto prípadu primeraná a bude viesť žalovaného ako silnejšiu zmluvnú stranu nezneužívať jeho dominantné postavenie v právnom vzťahu a k takému konaniu a správaniu, aby nedochádzalo k porušovaniu práv spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že žalobca sa v spore domáhal zaplataenia finančného zadosťučinenia vo výške 480 €, súd čo do zvyšku jeho žalobu zamietol.

24.Nakoľko žalovaný je v omeškani s plnením peňažného dlhu, prisúdil súd žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške tak ako si uplatnil 7,5 % ročne, avšak len z priznanej sumy 350 € od 11.03.2023 do zaplataenia. Už právoplatnosťou judikovaného porušenia práva spotrebiteľa na súde vznikol zákonný nárok spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Žalobca predložil súdu výzvu zo dňa 04.03.2023 ktorú zaslal v ten deň žalovanému a vyzval ho na zaplataenie sumy 480 €, v ktorej výzve žiadal zaplatiť finančné prostriedky najneskôr do 10.03.2023. Žalovaný sa s plnením dostal do omeškania

nasledujúci deň, čiže 11.03.2023. V tejto časti súd považoval žalobu žalobcu za dôvodnú a vyhovel jej, vo zvyšku nárok zamietol (úrok z omeškania uplatnený z vyššej sumy). Za skoršie obdobie žalobca úrok z omeškania priznať nežiadal.

25.Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

26.Podľa § 121 ods.1 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

27.Trovy súdneho konania sú definované v § 251 CSP ako „všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.“ Zákonná definícia trov konania predpokladá výslovný časový aspekt vynaloženia týchto nákladov. Na to, aby výdavky mohli byť z právneho hľadiska považované za trovy súdneho konania, musia vzniknúť strane v tomto súdnom konaní, teda v čase od začatia súdneho konania do jeho skončenia. Civilné sporové konanie sa začína výlučne podaním žaloby, preto výdavky, ktoré vzniknú pred týmto okamihom (kam patria aj výdavky na predžalobnú výzvu), nemožno považovať za trovy konania. Je vylúčená možnosť kompenzácie nákladov na predžalobnú výzvu vo forme náhrady trov konania. Náklady na predžalobnú výzvu možno jednoznačne uplatniť ako príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka. Tieto náklady možno uplatniť priamo v žalobe popri istine, či úrokoch.

28.Žalobca si v žalobe uplatnil náklady za predžalobnú výzvu zo dňa 04.03.2023 vo výške 33,20 € (§ 13a ods.1 písm.d/) a režijný paušál 12,52 € v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. spolu vo výške 45,72 €, ktoré súdu preukázal a odôvodnil. Výdavky boli účelne vynaložené a vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním práva, preto mu ich súd v uplatnenej výške aj priznal.

29.Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30.Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31.Vo veci bol úspešnejší žalobca, ktorému vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania. Úspech žalobcu predstavuje v percentuálnom vyjadrení 72,92 % z pôvodne žalovanej sumy 480 €, úspech žalovaného predstavuje 27,08 % (neúspech žalobcu je úspechom žalovaného). Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 45,84 % (72,92 % mínus 27,08 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú účastníci, ktorí sa ho vzdali písomne do zápisnice súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (exekučný poriadok).